

NOCTURN

SETMANARI BILINGÜE, SATIRIC Y DE BON HUMOR

Provincias: Un trimestre. . . 0'75 ptas.
Extranjero: Un año. 6'00 »
Número-atrasado: 0'10 »

AÑO I ————— N.º 29
Sóller 21 de Julio de 1917

Correspondencia y Administración
Luna 27.—SÓLLER
No se devuelven los originales

Un viatge a Berlin

Ara deu fé uns deu anys que jo per feynas, vaitx prenda ets atapins cap a Berlin.

Un ferrocarril ma deixá a una Ciutat aprop de Berlin, haguent de prenda un altre ferrocarril ràpit-per podé arribá a sa Capital d'es caps rotjos.

Cuant era a dins un cotxo, no creuriau s'alegría que vaitx tení cuant també hey entraren una partida de paisans meus, entre aquets un capellá de bastans d'anys, el cual viatjave per causas de salut, y ets altres se dirijien a nes seus *maguetzems*.

Cuant es tren ja estave per parti s'en entrá un jovenet petit grasset de care redona, cabeis rotjos, y mostatxos des mateix coló.

—*Cabayeros, muchas buenas tardes, mi creer que son ostedes españoles.*

—No senyó, no som espanyols—digué un solleric.

—*¡Ah! Dispensen cabayeros, ostedes serán mallorquines.*

—No, tampoc som mallorquins—digué es mateix.

—*Entonces ¿serán ostedes austriacos?*

—No senyó, noltros ni som espanyols, ni mallorquins, ni austriacs,—torná di es mateix.

—*¿Entonces que són?*

—Noltros som sollerics.

—Pero homo, ¿Sólle que no es de Mallorca? ¿Y Mallorca que no es de Espanya?—digué es capellá.

—No senyó, jo just sè que vaitx neixe a Sólle y res pús,

—*Mi, señores, ser alemán, y soldado, y estos días he recibido permiso para ausentarme cabayeros, cuatro días. Además mi ser maestro en juego de manos, y si no bu-*

quiera sido, cabayeros, por la culpa del servicio, sería yo misionario, si sería misionario. Y para no hacer el servicio rezé, a todos los santos del cielo y estos ni siquiera me escucharon, y por eso cabayeros cuando vea algún santo, le tengo que romper las narices.

—Per amor de Deu—digué es capellá—¿no veis jermanet qu'anau dret a l'infern?

—*Mi ser igual, mi lleva pasaje de ida y vuelta.*

—Bueno,—dic jo a s'alemán.—Vosté mos bastará fe, per passá es temps qualque joc de mans.

—*A si cabayeros. ¿Llevarán cada uno de ostedes acaso, un billete de veinte y cinco marcos?*

—Si, si, diguerem mols contens tot noltros, treguenmos cadascú un billet de vint y cinc marcs.

—*Ahora, cabayeros hagan en el una seña para conocer que es el suyo.*

Y tots noltros amb un lápís, hey ferem una senya per conexerlò.

S'alemán se tregué es capell, depositant noltros es billets qu'eran devés nou.

Comensá a remená es capell, y después d'un minut, tregué un billet diguent-me a mi.

—*Cabayero ¿es el suyo?*

Y així com no no era es meu li vaitx di que nó.

Y anantsè a un altre li te se mateixa comedi, y seguí anantsen a tots ets altres y així com no els se mostrava may es seu tothóm li digué que nó.

Cuant heu v'havé demenat a tots, v'aplagá es billets y gratantse es cap mos digué.

—*Pues, cabayeros siendo que estos billetes no son de nadie me los quedo para mi.*

Y dit y fet, prengué sa porta des cotxo y així com es tren s'havía aturat a una

estació va prende sa carretera y el perderem de vista.

Y tots noltros, mos quedarem sense di cap paraula, menos es capellá que resave un parenostro pes condenat.

PEP NOV

DÉCIMAS MORALES

ES TREBAY

En vá es s'homo que s'afana per no vé de trabajá pues ningú sen pot llibrá y de bona o mala gana de cap a cap de setmana a forsa de cautiveri y es cós suant un desveri tothóm ha de trebayá, y qui no'hu fá passará tota sa vida miseri.

CARIDAD

Si un pobre t'estén sa má y una llimosna t'implora consólel si veus que plóra no'l desprecies inhumá pensa qu'ell es un jermá que sa mala sort el té desapartat de tot bé y tots l'hem de competi que ningú del mon pot di d'aquesta aigo no beuré.

LLAGRIMAS

Qui canta espanta es seus mals y qui plora los aumenta y es plora no'es cap afrenta cuant no siga plorant fils qu'es mes fieros animals ploran de pena y doló y qui no plora s'amó lo qu'es gelosia ignora; un cá y tot a nes camp plora si ha perdut se seu senyó

S'AMISTAT

Contan qu'un sabbt sercá un día amb sa llumanera una amistat verdadera y no la pogué trobá y d'aquets modo prová tant terrible veritat: Es tant raro una amistat trobá desinteresada, com es trobá ajermanada sa claró y s'oscuridat

OLVIDÁ ETS AGRAVIS

Es perdoná es un refrán qu'ensenyá el fuy de Deu diguent: *perdó Para meu que no saben lo qu'es fan* y es qui en sa venjansa están aprnguin de perdoná que massa mosensenyá Cristo lo qu'es noblesa y lampoc no's cap bajesa ets agravis olvidá.

BOURAN.

Pes Corresponsals

Es preu des papé es tant elevat, qu'es un absurdo y mos té més arruinats que s'ase d'en *Pandole*, y mos fa completament impossible aumentá es tamany a nes fiet de ses nostras entranyas, y axí com vostés (les parlam molt finet) son mes llarcs en so escriure que se guerra amb so durá, les suplicam sigan tant curts en so escriure com es Saix de Sólle amb so genit, en so fi de poré contentá tothóm y noltros poré treure *s'estam* humoristic, pues per contentarlós a vostés noltros estám *impublicables*.

Salut y pessetas y que d'aquí 24 horas sa guerra s'haja acabada y tots es moscartis sigan morts.

Sa Redacció.

PROGRAMA

de sas festas de S. Bartomeu, patró de Sólle, qu'ha compost y ha de presentá a S'Ajuntament EN XERRIM, per sa seua aprobassió.

La setmana passada, conforme havíam anunciat, se reuní tota sa Redacció xerrimosa per trectá de compondre un Programa estens, variat, devertit y sobretot económic per honrá es patró de Sólle.

Uberta sa sesió comensaren es Redectós a proposá lo que les pareixia mes convenient per dita festa.

En *Pep Noy* y n'*Egroj* eran des paré de no fé festa, dat ses terribles circunstansis qu'atreveksam, diguent qu'en lloc de festas era mes edecuat a s'estat de sas cosas fé rogatives pes prone final de sa malehida guerra europea, causa de totas sas gro-

ssas desdichas; pero es *Pescadó retirat*, *Sor-Lleó*, *La senyora Rosa*, es nostro Editó y n'*Urbano* (que presidia sa sesió per telégrafo) trobaren més just fé festa per dues rahons:

Primera, per no fé un desaire a nes sant den *Meu coix*, y en segona, ja qu'es fondos municipals s'empleaven per cosas superflues a nes poble, valia més emplearlos en cosas que dassen gust a tothóm en general.

Anarem a votacions y en *Pep Noy* y n'*Egroj* quedaren com sempre totalment derrotats. (Aquets dos sempre van cuantre sa rahó).

Quedarem, pues, que s'havía de fe una gran festa civic-religiosa y es progama después de molts discussions quedá aprovat de sa sigüent manera:

PROGRAMA

Dijous dia 23 d'Agost. o siga es disapte de S. Bartomeu: Segóns es calendari sortirá es sol a las cinc y nou minuts des dematí y just a tal hora es cornetas d'ets exploradós... estarán dins es seus respectius llitets, en brassos de Marfes reposant tranquillement.

A las nou des dematí: Tots es mauristas mes grossos, incluint D. Juan Puig amb que siga petit y magre, anirán a l'iglesi y después d'havé oit misa ferán tots juns dues plegaris a Deu; una demenantlí, per favó y per compassió, que d'aquí a deu anys D. Toni Maura haja tornat pujá a nes Podé y s'altre perque si en Maura puja a nes Podé no se móguí una revolució de protesta per tota España.

A las deu y mitja sortiran es mauristas de l'iglesi y hey entreran ses fabricantes de «Can Pedessot» per demená a Deu misericordi y clemensi ja qu'es seus amos no'n tenen gens per ellas, y las fan fé feina... tot es temps que les dona la real gana.

A las dotse: EN XERRIM *podria* pagá un diná a tots es trabayadós que no tenen feina incluint es pobres de l'Hospital.

A las quatre des decapvespre: S'obrirá un certámen en el cual s'examinarán tots es dois y desberats qu'han dit dins aquest any es nostros consejals, y a n'es que l'heuré dit mes gros se li regalará com a premi unas esbeasses.

A las sis: Se matará un bou qu'es dematí heurán arribat mitx mort de Son Sanmarti.

A las sis y mitja: No importa fé gens de festa perque tothóm tendrá s'alegría d'havé acabat sa feina per tres dias.

A las nou: Sa banda «Lira Sollerense» ferá tot lo que podrá per toca un parey de pessas (de música, ¡eh!) demunt es cadafal, el cual a més d'está molt ben adornat, es batle-estará devall fent de puntal per pó de que no caigüe.

A las nou y mitja: Es socios des Cen-

tro Maurista y es d'ets *Ciclets* impedirán completament sa vía pública de per devant sa seva respectiva societat.

A las deu: En lloc de focs artificials, varios empleats de s'Ajuntament ensendrán mistos d'aquests qu'ara susen, que fan tró y espiras, y aixó a més d'esse molt económic, será un'innovació molt cómica y entretegnuda.

Y a las onze: *Xim pum*; sa derrera tocada de música y evacuació de sas personas décents.

(Seguirá)

DE SÓLLE

Mos han enviat es sigüent *Comunicat*, o lo que voltros volgueu, firinat per quatre jovenots amb so nom de famella:

«Senyó Directó d'EN XERRIM: Esperam de se seva amabilitat, se publicació de ses sigüents retxas:

A sa fabrica de *Can Pedessot*, hey van a teyna fe quatre jovenetas, que consonan amb so nom de se fábrica per lo *pedessots* qu'han demostrat assé.

Per mostra aixó:

Aquestas quatre, una molt *rayada*, s'altra que per sert es *deyanenca*, una *lle sin ta* y per últim una molt *gallot*, sempre seguit s'empatxen de noltros quatre diguent si som aixó, o si som alló, especialment una *deyanenca* y una *lle sin ta*, acabant per treurer més es noms de *Maria*, *Francisca*, *Beleta*, etc.

Sa de Deya es sa primera,
sa *lle sin ta* sa segona
sa *rayada* es sa tercerca,
fent na *gallot* de *cuartera*,
per no aná dí de *bufona*.

Y nada menos que noltros no mos hem posat may amb éllas, ni sabíam si eran d'aquest mon.

Per amor de Deu, jovenetas, no feseu de cans desfermats, no volgueu doná mes relleu a nes poc cuidadó que teniu, no volgueu vos haguim de dí si no teniu enteniment, nada menos a voltros unas joves de devés desset anys, a pesa que si vos ho diguessim no mos equivocariem.

Llevó vos direm que quedau absolutament prohibidas de tornavós empátxá de noltros, pues apesá que sa *deyanenca* digués que ni un batalló de soldats es capás d'acursarli sa llengo; noltros feim contes acursarley ben aviat, tant a ella com a sas companyeras, amb so *caldó xerraine*.

Per últim direm a n'aquestas, que noltros volem per festetjá jovenetas guapas, serias y amb molt d'enteniment.

Y aquí acabam s'asuntó, y ojo si segueixen posantsé amb noltros.

MARÍA, FRANCISCA, BELETA Y MAGDELENETA

¡Ja heu val amb aquestas dones casades qu'están jeloses des seu horno.

DE SANTANY

DIALEC SANTANINE

—Lo qu'heurian de posá demunt EN XERRIM son aquestas atlotas que quant acaben sa feina, a gafen una panera per dissimulá y passen per sa plasse cinc o sis vegades.

—No'hu fan per cap intenció; duen sa panera per aná a comprá un servellet per sopá.

—Ydó en lloc d'un servellet de xot'heurian de mirá en *batallón* si té cervells humans per aumentarsé es poc que tenen ellas.

—¿O tenen poc cervell sas santanineras?...

—Y tant poc! Principalment unas cuantas que per tot y a totes horas fan mal d'uys a sa gent.

—Jo no hey veitx cap mal que surtin a expeyarse un poc es cos.

—Y jo si que ni veitx. Y aplaudesc lo que feren un parey de joves a n'aquellas atlotas *váiveras*.

—¿Y que les feren?

—¿O no'heu sabs?

—No.

—Ydó escolta: S'altre setmana unas cuantas cosidoras anaren a passá un rato a ca una jermana seva per tení escusa de passá per sa plassa. Quant varen essé a nes portal de sa casa dexaren una panera a s'escala y pujaren a nes pis a veure sa jermana. Resultá qu'uns cuans joves veren sa panera y les volgueren té una broma; l'obriren y dins sa panera domés hey havia un plat buit y un des joves omplí aquell plat de...

—¿De que?

—Idó...

d'un *xicolali* claret

que segons uns testimonis

el se tregué fent *clec clec*

y feya aquell pastiset

una oló de mil dimónis.

—¡Bona!

—No, lo bó va essé, quant ellas ja pes carré, sentiren aquella oló tant pudenta y obriren sa panera. A ellas encara les dura s'empagament y aquells joves encara en riven per dins es cafés.

EN RIGOBERTO CUBIERTO

DE FELANITX

Molt m'estranya s'article de dissapte passat, titulat «De Felanitx», pues es Corresponsal, ses callat algunas cosas que no li devien conveni, dada sa gran amistat que té amb s'empresari y toreros.

De lo que diu d'en Refel *xocolatè*, en realitat es vé, pero també heuria de dí que v'assé s'únic qu'es bou tira p'enterra, com també qu'el fé empagai quant agafá es bou pe se coua, y quedá amb sa mà plena de...

De n'Andreu Más veitx que tampoc en fá mensió; no se si perque el troba guapo o lleitx, ja que li poden aplica s'adaja que diu «Fotut y Banyut», pues después d'ha-

vé pagat s'entrada, el feren serví per mozzo d'estoc.

Y un altre dia ja xerrem més.

G. M. V.

D' Artá

Enterat es Directó d'EN XERRIM que dins Artá havia passat un cert *lio*, enviá un redectó cinematografista perque reconstituís es *lio* aquest é impresionás una película.

Es redactó dimars mos escrigué donantmos conta que trebaya molt, a fi que sa película resultí interesat pes tot es possible en general, y mos remet s'argument qu'a de conteni sa cinta.

Per lo llarc y estens d'aquest mos vorem obligats a resenyarlo per parts, per lo que será fácil que durí vuit o nou setmanas.

Sa tal película sa titulará:

UNA COMEDI MAL JUGADA
y será interpretada pes siguients y renombrats artistas:

Margalida: Una pajesá molt mona, algo rosa y qu'es una desgraciada degut es cafrerisma des seus pares

Guiem: Un jove manacorí que quant acabá es servici aná Artá a representá es cafés Debray é involuntariament va resultá un'altre víctima des cafrerisma des pares de na Margalida.

Sa mestresa Tonina: Mare de na Margalida y que resulta essé una *típa* qu'encubrida en sa capa de sa bondat es un'especi de bruja endimoniada.

Mestre Tomeu (Frare sense profesá): Pare de na Margalida, qu'encare que fa de sabeté, es seu medi de viure es fent d'usuré deixá dobbés a nes cent per cent d'interés. Es un tipo que basta vorel per sebre de quin punt sa calsa; sa seua cara pereix un pa de pesseta esclafat y es seu conjunt no inspira gens, pero gens de confiansa.

Miquel: Jermá de na Margalida y du mercada a sa cara y nes fets sa marca de fábrica d'ahont surt. Peteix de debilitats de cervell y per pitxó es te... té... te... te... mu... mus...

Pere: Jermá den Miquel y Margalida, casat y martir que intervé en sa película per salvá s'honra de sa família qu'es meteixos familias tiravan en terra.

Tomeu: Jermá den Miquel, na Margalida y en Pere, que tot es seu papé consisteix amb sa fé de carselé y verdugo de na Margalida.

Amadeo: Jermá den Miquel, na Margalida en Pere y en Tomeu, y de benéit qu'es no sap destría un campaná amb una figa de moro. De sa care sembla

¿Sabeu aquell matrimoni des carré del Pare Baró, que ja digueren que s'homo atupave cada vespre sa dona? Idó en vista qu'ets escándols no s'han acabats, y perque quant la sona es veinats no heu sentisen tant, la passe a n'es cuarto de d'arreira; hem procurat enterarmós des motius d'aquels escándols, per donarné conta a n'es nostros lectós, resultant que d'aquesta pareya, sa dona es una *xeu* qu'está sumament jelosa de s'homo.

Si passa per devant casseua qualque atote, se creu que li serque s'homo, se posa nerviosa y les insulta.

Llevonses se dirigeix a nes seu *marido* y li diu:

—Ala, ja las vista, que tal, ell tens una bona polla.

—Dexem aná —li diu s'homo— que no se qui passa, ni en passa cap perque la veji.

Que más de di tú, pol... tun... t'agraden mes ses joves que jo, y.....

Així es qu'es seu marit s'empipa y ja el tenim mal humorat; quant s'en van a dormi ella li torna parlá de s'asunto, de si passen ses polles per éll, de si el serquen, y.... Adió, ja s'han rompudas ses hostalidats, s'homo s'enfada, y bufetada ve, y castanya vá, crits y llaments li possa se care com un llatxe, y *hasta otro dia*.

Lo cert es qu'es veinats no poden dormi tranquils, es serenos ni siquiera en passen, ni es municipal Corona se n'ha donat.

A veure estimats companys si aixó s'anirá acabant, y sa pau anirá reinant a dins tal carré, molt d'anys.

FALDILLA

EL JUEGO

Muchos son los comentarios que se han venido haciendo estos dias sobre la vigilancia que se ha puesto para impedir el juego, que por desgracia se iba extendiendo.

Unos decían si era cosa del Alcalde, otros si estas medidas han sido tomadas por el Gobernador, otros dicen si la vigilancia será cosa de unos quince dias.

Sea el Gobernador, sea el Alcalde, que haya tomado las citadas medidas, se merece nuestro aplauso, y es seguro que se habrá llevado la bendición de muchas madres de familia las cuales eran mártires de sus esposos que desgraciados en el juego hacían pagar su furor a su esposa e hijos.

Por eso la Autoridad debe poner toda su vigilancia para impedir el vicio del juego y así podremos decir que al menos ha hecho una obra buena.

ANTONIO CERVERA

molt a s'hompare y es seu obrá es molt fals apesá d'essé *amadeo*.

Y com a comparsas que tenen poca feina a nes desarrollo de sa película, hey figuran: En Toni *Escribá*, En Juan *Jaumi* y sa done d'en *Jaumi*.

La setmana qui ve comensará es pròlec de sa película que se titulará:

SA GENEROSIDAD D'UN USURÉ
(Continuará)

DE ALARÓ

Un tallé de brodedores a Alaró ha quedat fundat, fenti feyna un bon grapat de joves encantadores.

Desde Consey també hey ván ses atlotas mes guapetas, y cuant están plegadetas, un jardinet florit fán! Ellas son ben educadas y molt dignas d'apreciá pero amb so festetjá ellas son molt desgraciadas.

N'Antonia es molt assertada, s'única qu'es v'allunyant de ses altres que cantant están passant sa diada.

Si jo encara fos fredí, vos vedrie a visita, per podé jo arrebasá flós d'aquest precios jerdí.

Atlotas vos vaitx a dá despedida poc cordial pues tenguent mal de caxal vos he volgut saludá.

UN FILETA

Per Alaró encara tenim sa caldera de *Can Tofolet*, que mos fá mal d'uys y nosa, impedint se via pública.

S'altra dia ploqué, y havent caigut algo dins sa caldera, feya una oló insupportable, oló que pot perjudicá sa salut a nes veinats.

Si passau pes carré aquest, digau a l'amó de se caldera, que si no la retira l'hey envergarem a éll dedins, y llevó en terem sabó.

Y per avuy prou.

DE FORNALUTX

Passant s'altre dia per un carre d'aquest poble, vaitx senti sa sigüent conversa de ne *Tonina* peas amples y ne *Maria* escudella.

—Maria, ¿que no anares a sa comedi de diumenje passat?

—Si Tonine.

—Y diguem, ¿com te vá agradá?

—¡Oh Marieta!, molt, pero molt, heu feren benissim, apesá que no vaitx entendre casi rés, porque parlayen amb forasté, llevat des principi que digueren quatre gloses y els se vaitx entendre un poc. Llevó també cantaren y tal v'assé es meu entusiasme... que també vaitx cantá.

—¿Tú cantares? ¡Vaje un corn!

—¡Al menos cant mes bé que tú poca vergonya!

—¡Se poca vergonya ets tú que vás a una casa sense está convidadel!

—Tire calla, moxe, tú xerres tant perque estás gata.

D'aixó de gata en pots possá un remellet per ca teua, que t'acompanyen s'homo bo-raxo.

—¿A n'aquí? ¿A mi m'han acompanyat s'homo gat? ¡Mentidera! ¡Ronyosa!

Aquí ja s'anaven a ferrá pero veren que hey havia un homo, amagat qu'heu hevia sentit tot, y per pó d'altres coses una prengué per un vent y s'altre per s'altre,

A n'aixó a mí mo han contat, y així com m'asseguraren qu'ere vé he volgut referi es pas.

Per últim felicit a sas monjas d'aquest poble, per lo acertadas que dirigeixen s'escola y també a ses *artistes* que tant se lluien a se funció.

Ala idó, lectós, hasta un altre dia.

UN CASSADÓ NOU

XERRIMADES

¡Ja els s'han guipats!

Es nostros emisaris qu'enviaren per prende sa fotografia a n'aquells dos tipos, (fabricante y jove), aquesta setmana en pogut satisfé es nostros desitjos, duguentmos es retrato fet, el cual hem enviat a Barcelona per fé es *clixé*.

Varen essé sorpresos d'ins un carré de Sólle, que com que no serne rés y per disimulá es cas, anavan un devant s'altre.

La setmana qui vé el publicuerem.

Per músicas *modelos* a Fornalutx, per atlotes guapes a Felanitx y per veure *animales* a Sólle.

Mos aseguren que per s'*Hort de viu*, hey habitan dues dones, que s'envan a jeure devés les sis des vespre, y devés las deu, abocan es contengut d'un *guiem*, agafant es xubasco molts de pics qualque *trasnochador*.

Y nos sols aixó, sinó, qu'entre es contengut d'es *guiem*, y s'oló des *Matadero* dexan embelsamats, es veinats y es qu'hey passan.

Ara com ara, son mes de sis es veinats que sercan casa per mudarsé.

A l'istant, veurem es barrio aquest desert y ses cases plenes de paperets que dirán:

SE ALQUILA

¿Y es Batle no sap posá remey a n'aixó?

¿Y tots es nostros concejals, no saben delatá es fet?

Será questió qu'es municipal *Corona* vaji a estirá es monyo a n'aquestas dues *curioses*.

¡Ell pereix qu'es nostro Batle y concejals están ben devertits!

Nada menos que dimars passat notarem que aquí ahont tenen ses sessions, estave tot adornat amb taranyinas.

Ni havia que deyen qu'alló era un adorno modern, altres qu'era es derré invent per matá moscas, aventhí un que v'assé es qui heu digué més assertat: Qu'alló era s'emblema de se bruticia que reyna a n'aquella casa.

Y aixó amb so personal qu'hey ha allá dedins qu'está sense fé res.

Lo qu'es entre ets escusats de la Vila, es cadáfal de tocar isa música y ses tereinyinas de ses Casas de la Vila, mos ferán caura se care de vergonya a cualsevol part del món anem.

A nes carré Nou hey habita una *patrona* qu'apesá de sé retirada, encara me desitja un temporal gros.

Idó a n'aquesta *patrona* m'atrevesc a demenarli explicacions perqu'em merraula tant, mermulació qu'hem fa poc mal perque s'adaja ja diu que *bram de... no puja al Cel*.

A pesá, que a totas sas personas que xerrau de jo, vos conexen tant que jiránse darrera diven que no vos creuen de res de lo qu'heu dit.

Y a cualsevol persona des carré Nou, que li demanin novas d'ella vos respon:

—Ja podeu pensá qui és, basta que sie d'es Comité de *Pulidas*.

Y per avuy prou.

Per *Can Pauet* diuen qu'un des principals baylarins es un lleté mahonés, el cual sempre balla lo que se música no toca.

Diuen que cuant ballá desberata es que ballan bé, no armant per allá mes que seregata y rieyas.

Cuant es Saitx estigue bó, l'hey enviarem perque li estir ses oreyes.

Juventut eterna...

...se consigüeix usant s'AIGO TRIUNFAL POGRESIVA, que garantisen que no conté nitrat de plata ni sustancis nocivas a sa salut.

No embruta sa pell ni taca sa roba.

Preu: 5 pessetas botella

¡Fora cabeis blancs! ¡Viva sa juventut! En venen a Palma: perfumería Inglesa, a se Cadena 6—Perfumería Oriental, Quint 1 y 3 Perfumería de D Lluç Canals, Brosa 10 y el SOLLER: Jermanas Estades, Plassa Constitució 16 y a sa Perfumería Artística, Lluna 5 y a totas sas principals perfumerías d'España.

¡¡¡Qui torna en sos cabeis blancs es perque voll!!

SOLLER-Tip. Moderna de Calatayud y C.[®]